

1. pl	dalal esom	dale som	bude som dalati	dalat mo	dalis om	bi-dalates om
2. pl	dalal este	dale ste	bude ste dalati	dalat to	dalis te	bi-dalate ste
3. pl	dalal ent	dale nt	bude nt dalati	(ne ekzistas)	dal int	bi-dalat ent

Figuro 17.3: Ekzemploj de konjugacio en Slavĕni

Pronomoj: personaj: je, te, ho, me, ve, he. *Posedaj:* i je, i te, i ho... *Montraj:* asten, den, tokyn, ystyn. *Kelkaj demandaj:* kiu = kad, kio = ŝa, kia = jokyn. *La numeraloj* (deklinacieblaj): gedan, deva, tera, ŝtara, pinta, ŝasta, sedam, osam, devet, desat – estas tutslave kompreneblaj. La *adverboj* finiĝas al **-o** aŭ **-a:** stalno (ĉiam), rano (frue), diravo (antaŭe), toko (tiel), zevatra (morgaŭ), oŝara (hieraŭ), dopoldano (antaŭtagmeze), izpoldano (posttagmeze). Krom *prepozicioj*, ez. nad (super), za (post), pri (ĉe), bez (sen) ekzistas *postpozicioj*, kiel fyram (por), antara (sub), pres (tra), pod (sub). Kutimaj *konjunkcioj* estas: komo (kiel), nega (antaŭ ol), e (kaj), ŝi (aŭ), ala (sed) k.a..

Jen la teksto de „Patro nia”, kompare kun tiu en „Vozgian” de Jan van Steenberg, kiu apartenas al la sama kategorio, sed, kvankam enhavante fonetikajn specialaĵojn, konservas pli da slavaj elementoj, kiel vidate el la komparo kun la okcidentaslava ĉeĥa. Precipe leksikaj radikoj estas similaj en ĉiuj tri, dum gramatikaj kaj semantikaj elementoj elmontras pli da ŝanĝoj.

Slavĕni	Vozgian	ĉeĥa
<i>Ataxt i me, kojyn o navĕsa es, osvetist as iman i te. Prijist as kralestvĕ tyn. Hist as vola tyn, komo ĝo navĕ, tako aĝ o zamĕ.</i>	<i>Ŭpeĉe naŝ, kuj nebestum eŝ, daj ime tŭĵje sesventiþ. Daj kunenstŭo tŭĵje priþeþ. Daj vŭolja tŭĵja, ak vŭenebestum takto nazemituj.</i>	<i>Otĉe naŝ, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Bud' vůle tvá, jak na nebi, tak i na zemi.</i>
<i>As xulb i me kyzdanyndavat ĕ me danas. E adpoŝat ĕ me as myn venae, komo aĝ me adpoŝalesom ĕ venake i ĝi me. E nevĕvedat mem o izkoŝanjĕ, ala izbavat mem ad zalyn. Navad as kralestvĕ er as makta er as slava, o vekae hest. Amin.</i>	<i>Daj nam ĉenesem chleb naŝ veseĉenai. I odepŭþ nam vinai naŝe, takak i mai vinikai naŝe odepŭþimu. I nevŭĉoþ nas orsepaichanidu, leŝ usŭovĉoþ nas zulvŭoþ. Sela ŝu tŭĵje sonþ kunenstŭo i vŭolda i slava, navesekta. Amen.</i>	<i>Chlĕb naŝ vezdejší dej nám dnes. A odpust' nám naŝe viny, jako i my odpouštíme našim vinníkŭm. A neuvod' nás v pokuŝení, ale osvobod' nás od zlĕho. Nebot' tvoje je království i moc i sláva, navĕky. Amen.</i>

Naŝica (nasika, nasĕku enessŭkŭ) de Jan Havliŝ (<http://ark.wz.cz/conlangs/nasesk.html>) estas nordslava lingvo, kiu apartiĝis de la komuna praslava lingvo jam antaŭ ol ekestis diferencoj inter orientaj kaj okcidentaj slavaj lingvoj (ĉ. la kvara jc. a.K.), sur la teritorio de la hodiaŭa Finnlando. Ĝia historia evoluo komenciĝas per pranasika (rana pĕrnĕsikĕ), konsistinta el slavaj kaj ilmenaj dialektoj sub influo de gotoj kaj baltaj lingvoj. La meza evolustadio, la malnovnasika (sĕrrĕ nasika), influita de finno-ugraj lingvoj, estis literatura lingvo. La klasika nasika lingvo staris sub la influo de la sveda, kaj la moderna (malta nasika) estis kodigita de puristoj en la 19-a jarcento. Ekzistas kelkaj lokaj dialektoj, ekz. tiu de Settikort (sĕttikortĕki reki) la ĉefurbo de Nasslando, kiun pro politikaj kialoj influis la sveda kaj Riksmål, kaj la ladogo-onegia (neppĉ-eniseki reki), influita de